

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 4C/133/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513204044
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Hricková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2019:2513204044.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany sudkyňou JUDr. Ľudmilou Hrickovou v právnom spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803, zastúpeného právnym zástupcom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36613843, proti žalovanému: V. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. XX, XXX XX K., štátnemu občanovi Slovenskej republiky, o zaplatenie 1.458,51 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 120,- eur **z a s t a v u j e .**

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 530,37 eura spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania:

- zo sumy 800,37 eura od 9.3.2012 do 14.2.2017
- zo sumy 790,37 eura od 15.2.2017 do 14.3.2017
- zo sumy 780,37 eura od 15.3.2017 do 12.4.2017
- zo sumy 770,37 eura od 13.4.2017 do 11.5.2017
- zo sumy 760,37 eura od 12.5.2017 do 18.7.2017
- zo sumy 750,37 eura od 19.7.2017 do 9.8.2017
- zo sumy 740,37 eura od 10.8.2017 do 11.9.2017
- zo sumy 730,37 eura od 12.9.2017 do 8.10.2017
- zo sumy 710,37 eura od 9.10.2017 do 12.11.2017
- zo sumy 680,37 eura od 13.11.2017 do 11.12.2017
- zo sumy 650,37 eura od 11.12.2017 do 10.1.2018
- zo sumy 620,37 eura od 11.1.2018 do 14.3.2019
- zo sumy 590,37 eura od 15.3.2019 do 17.4.2019
- zo sumy 560,37 eura od 18.4.2019 do 15.5.2019
- zo sumy 530,37 eura od 16.5.2019 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 658,14 eura a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania žalobu **z a m i e t a .**

IV. P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 9,76 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 7.3.2013, doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 20.3.2013, domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1.458,51 eura spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.458,51 eura od 9.3.2012 do zaplatenia titulom nesplatenia pôžičky. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

2. Žalobný nárok odvodzoval od zmluvného vzťahu spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Štefánikova 897/2, Poprad, IČO: 35923130, a žalovaného založeného zmluvou o poskytnutí rýchlej pôžičky zo dňa 26.3.2007, od zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 8.3.2012 uzavretej medzi Consumer Finance Holding, a. s. a žalobcom, a od Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 27.8.2012. Žalovaný nesplácal poskytnutú pôžičku riadne a včas, pričom pôvodnému veriteľovi, t. j. spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. uhradil celkom 859,33 eura. Nesplatenú časť pôžičky v zodpovedajúcej sume 1.458,51 eura s príslušenstvom spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. postúpila žalobcovi zmluvou zo dňa 8.3.2012, ktorý následne so žalovaným uzavrel dňa 27.8.2012 Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznání dlhu. Žalobca dňa 20.2.2013 písomne vyzval žalovaného na úhradu nesplatennej časti úveru v sume 1.458,51 eura s príslušenstvom, avšak neúspešne.

3. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

4. Žalobca podaním datovaným 30.11.2017, urobeným elektronickými prostriedkami bez autorizácie podľa osobitného predpisu dňa 4.12.2017, dodatočne doručeným súdu v listinnej podobe dňa 6.12.2017 oznámil súdu, že berie žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 120,- eur aj s príslušenstvom z dôvodu, že žalovaný mu v priebehu konania postupne uhradil časť žalovanej sumy, a to sumu 10,- eur dňa 15.2.2017, sumu 10,- eur dňa 15.3.2017, sumu 10,- eur dňa 13.4.2017, sumu 10,- eur dňa 12.5.2017, sumu 10,- eur dňa 19.7.2017, sumu 10,- eur dňa 10.8.2017, sumu 10,- eur dňa 12.9.2017, sumu 20,- eur dňa 9.10.2017 a sumu 30,- eur dňa 13.11.2017. V dôsledku čiastočného späťvzatia žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.338,51 eura spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.458,51 eura od 9.3.2012 do 15.2.2017, zo sumy 1.448,51 eura od 16.2.2017 do 15.3.2017, zo sumy 1.438,51 eura od 16.3.2017 do 13.4.2017, zo sumy 1.428,51 eura od 14.4.2017 do 12.5.2017, zo sumy 1.418,51 eura od 13.5.2017 do 19.7.2017, zo sumy 1.408,51 eura od 20.7.2017 do 10.8.2017, zo sumy 1.398,51 eura od 11.8.2017 do 12.9.2017, zo sumy 1.388,51 eura od 13.9.2017 do 9.10.2017, zo sumy 1.368,51 eura od 10.10.2017 do 13.11.2017, zo sumy 1.338,51 eura od 14.11.2017 do zaplatenia, a nahradiť mu trovy konania.

5. Podaním doručeným súdu dňa 8.1.2018 žalobca zobral žalobu späť v časti 30,- eur s príslušenstvom s dôvodu, že žalovaný uhradil túto sumu po prvom čiastočnom späťvzati. Z obsahu podania súd zistil, že žalovaný sumu 30,- eur uhradil zrejme dňa 12.12.2017. Žalobca z dôvodu druhého čiastočného späťvzatia žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 1.308,51 eura spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.458,51 eura od 9.3.2012 do 15.2.2017, zo sumy 1.448,51 eura od 16.2.2017 do 15.3.2017, zo sumy 1.438,51 eura od 16.3.2017 do 13.4.2017, zo sumy 1.428,51 eura od 14.4.2017 do 12.5.2017, zo sumy 1.418,51 eura od 13.5.2017 do 19.7.2017, zo sumy 1.408,51 eura od 20.7.2017 do 10.8.2017, zo sumy 1.398,51 eura od 11.8.2017 do 12.9.2017, zo sumy 1.388,51 eura od 13.9.2017 do 9.10.2017, zo sumy 1.368,51 eura od 10.10.2017 do 13.11.2017, zo sumy 1.338,51 eura od 14.11.2017 do 12.12.2017, zo sumy 1.308,51 eura od 13.12.2017 do zaplatenia, a nahradiť mu trovy konania.

6. Súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie na deň 19.1.2018, a po vykonaní dokazovania rozhodol vo veci rozsudkom č. k. 4C/133/2013-66 zo dňa 19.1.2018, ktorým 1.) zastavil konanie v časti v časti o zaplatenie sumy 150,- eur s príslušenstvom, 2.) v prevyšujúcej časti o zaplatenie sumy 1.308,51 eura s príslušenstvom žalobu zamietol, a 3.) nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť iba vo výroku I., t. j. v časti o zastavení konania o zaplatenie sumy 150,- eur s príslušenstvom, a to dňa 29.3.2018.

7. Proti výrokom II. a III. rozsudku zo dňa 19.1.2018 podal žalobca odvolanie, ktorým navrhol odvolaciemu súdu rozsudok v napadnutej časti zmeniť tak, že žalobe vyhovie v plnom rozsahu, alebo zrušiť, a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Argumentoval tým, že právna úprava platná do 30.4.2014 umožňovala spotrebiteľom brániť sa proti pohľadávke uplatnenej po uplynutí premlčacej doby vznesením námietky premlčania. Aplikáciou ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“), na prebiehajúce súdne konania bez ohľadu na to, za akého právneho stavu došlo k nadobudnutiu pohľadávok veriteľom a za akého právneho stavu došlo k podaniu návrhu na začatie konania, došlo k zotretiu princípu právnej istoty, ako jedného zo znakov právneho štátu, ktorého súčasťou je aj požiadavka

predvídateľnosti konania orgánov verejnej moci a závažnému zásahu do majetkových práv veriteľa, čím okresný súd porušil zásadu ustanovenú v čl. 152 ods. 4 Ústavy SR. Poukázal na rozhodnutie ÚSSR zo dňa 7.2.2018 vo veci vedenej pod sp. zn. PL. ÚS 11/2016 o návrhu Okresného súdu Košice II o súlade ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. s čl. 1 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. V čase rozhodovania odvolacieho súdu o podanom odvolaní bude rozhodnutie ústavného súdu platné, a teda odvolací súd by mal na túto skutočnosť prihliadať, neposkytnúť ochranu postupu okresného súdu, keď aplikoval neústavné zákonné ustanovenie. Podpisom Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku došlo k naplneniu ustanovenia § 110 ods. 1, druhej vety zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“ v príslušnom tvare), tzn. k prerušeniu plynutia premlčacej doby a k plynutiu novej 10-ročnej premlčacej doby, pričom k tomu, aby nastali uvedené účinky, zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Teda aj uznaním premlčaného záväzku bez toho, aby bol dlžník poučený o premlčaní, nastávajú vyššie uvedené účinky. Na predmetnú skutočnosť nemá vplyv ani vyplnenie alebo nevyplnenie výšky splátok, nakoľko tie nie sú nevyhnutné k otázke uznania záväzku. Poukázal na rozdielnosť účinkov a na rozdielnosť náležitostí potrebných k tomu, aby nastali účinky ustanovení § 110 ods. 1, druhej vety OZ a ust. § 558 OZ. Uznanie premlčaného práva nie je z hľadiska účinkov spojených s § 110 ods. 1 OZ viazané na vedomosť dlžníka, že uznal premlčané právo. K prerušeniu plynutia pôvodnej premlčacej doby a začatiu plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby dochádza bez ohľadu na to, či dlžník v čase uznania o premlčaní vedel alebo nie. Úprava obsiahnutá v ust. § 558 OZ spája vedomosť toho, kto uznal premlčaný dlh, o jeho premlčaní, so vznikom vyvrátenej domnienky, že dlh v čase uznania trval. To znamená, že ust. § 110 ods. 1 OZ nepodmieňuje samotné uznanie dlhu a jeho účinky (hoci aj vo vzťahu k premlčanému dlhu) s nutnosťou vedomosti toho, kto dlh uznal, o jeho premlčaní a jeho následkoch. Podpísaním Dohody došlo k začatiu plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby, teda právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta OZ, t. j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10 - ročnej premlčacej doby v tomto prípade nastal. Tým, že žalovaný podpísal Dohodu, prejavil svoju vôľu záväzok splniť, čo je zároveň v jeho záujme, pretože po jeho splatení nebude figurovať v databázach neplatičov, čím sa môže v budúcnosti zlepšiť jeho postavenie pri žiadosti o úver. Predmetná Dohoda neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie. Obsah Dohody nie je tak rozsiahly, aby sa s ním žalovaný nemal možnosť oboznámiť, a okrem toho, žalovaný Dohodu podpisoval vo svojom bydlisku, teda mal možnosť si Dohodu v pokoji prečítať, a v prípade, ak mal záujem uzatvoriť Dohodu s takýmto obsahom, vysloviť s ňou svoj súhlas svojím podpisom, resp. odmietnuť ju a nepodpísať, ak s jej obsahom nesúhlasil. Ide o prejav slobodnej vôle žalovaného, ktorý si je vedomý svojho záväzku, uzavrieť so žalobcom predmetnú Dohodu a svoj záväzok postupne splatiť v dohodnutých splátkach. V danom prípade došlo navyše k uznaniu dlhu, a teda k plynutiu novej premlčacej doby. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Co/862/2014, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 6Co/252/2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/41/2013, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/187/2014, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/84/2013, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/82/2014.

8. O odvolaní žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 19.1.2018 rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 9Co/151/2018-110 zo dňa 5.2.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.3.2019, ktorým zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 19.1.2018 vo výrokoch II. a III., a vrátil vec súdu prvej inštancie v zrušenom rozsahu na ďalšie konanie a rozhodnutie. Z odôvodnenia zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd zamietajúci výrok (II.) napadnutého rozsudku zrušil z dôvodu, že súd prvej inštancie prihliadol na premlčanie z úradnej povinnosti tak, ako mu to vyplývalo z ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z., o ktorom ustanovení ÚSSR nálezom sp. zn. PL. ÚS 11/2016 rozhodol, že nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Napriek tomu, že v čase vyhlásenia rozsudku súdom prvej inštancie bolo ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. platné a účinné, a okresný súd ho bol povinný aplikovať, nález ÚSSR zo dňa 7.2.2018, sp. zn. PL. ÚS 11/2016 treba vnímať tak, že ním bol vyhlásený od počiatku existujúci nesúlad citovaného ustanovenia s Ústavou SR, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti (II. výrok) zrušil, vrátane závislého výroku o nároku na náhradu trov konania (III. výrok). Uviedol, že povinnosťou súdu prvej inštancie bude v ďalšom konaní riadiť sa nárokom odvolacieho súdu, opätovne vec prejednať, v potrebnom rozsahu vykonať dokazovanie, výsledky celého konania zhodnotiť, a až potom vo veci rozhodnúť, pričom je potrebné náležite sa vysporiadať s relevantnou právnou i skutkovou argumentáciou strán sporu uvedenou v odvolacom konaní.

9. Podaním zo dňa 7.6.2019, doručeným súdu dňa 7.6.2019, žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 120,- eur aj s príslušenstvom z dôvodu, že žalovaný mu v priebehu konania postupne uhradil ďalšiu časť žalovanej sumy, a to sumu 30,- eur dňa 11.1.2018, sumu 30,- eur dňa 15.3.2019, sumu 30,- eur dňa 18.4.2019 a sumu 30,- eur dňa 16.5.2019. V dôsledku tohto čiastočného späťvzatia žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.188,51 eura spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.458,51 eura od 9.3.2012 do 15.2.2017, zo sumy 1.448,51 eura od 16.2.2017 do 15.3.2017, zo sumy 1.438,51 eura od 16.3.2017 do 13.4.2017, zo sumy 1.428,51 eura od 14.4.2017 do 12.5.2017, zo sumy 1.418,51 eura od 13.5.2017 do 19.7.2017, zo sumy 1.408,51 eura od 20.7.2017 do 10.8.2017, zo sumy 1.398,51 eura od 11.8.2017 do 12.9.2017, zo sumy 1.388,51 eura od 13.9.2017 do 9.10.2017, zo sumy 1.368,51 eura od 10.10.2017 do 13.11.2017, zo sumy 1.338,51 eura od 14.11.2017 do 12.12.2017, zo sumy 1.308,51 eura od 13.12.2017 do 11.1.2018, zo sumy 1.278,51 eura od 12.1.2018 do 15.3.2018, zo sumy 1.248,51 eura od 16.3.2018 do 18.4.2018, zo sumy 1.218,51 eura od 19.4.2018 do 16.5.2018, zo sumy 1.188,51 eura od 17.5.2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

10. Po zrušení rozsudku zo dňa 19.1.2018 v časti o zaplatenie sumy 1.308,51 eura s príslušenstvom a v časti trov konania odvolacím súdom súd prvej inštancie znova nariadil na prejednanie veci pojednávanie, vykonal dokazovanie listinami, a to Zmluvou o poskytnutí rýchlej pôžičky zo dňa 26.3.2007, Podmienkami k zmluve o poskytnutí rýchlej pôžičky, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu zo dňa 27.8.2012, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 8.3.2012, Prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, pokusom o zmier zo dňa 20.2.2013, ako aj výpoveďou žalovaného, a zistil tento skutkový stav:

11. Zo Zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky XXX-c, č. XXXXXXXX uzavretej medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Štefánikova 897/2, Poprad, IČO: 35923130, ako veriteľom, a žalovaným ako dlžníkom dňa 26.3.2007 súd zistil, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. poskytla žalovanému pôžičku v sume 50.000 Sk (1.659,70 eura), ktorú bol žalovaný povinný vrátiť spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. v 42 mesačných splátkach po 1.849,- Sk (61,38 eura), a teda, v konečnom dôsledku bol žalovaný povinný zaplatiť veriteľovi celkom sumu 77.658,- Sk (2.577,71 eura). Splatnosť jednotlivých mesačných splátok nie je možné zo zmluvy zistiť, ani splatnosť prvej splátky, ani splatnosť poslednej splátky, t. j. konečnú splatnosť úveru (pôžičky). Zmluva splátky nerozčleňuje na splátku istiny pôžičky, splátku úroku z pôžičky a splátku poplatkov z pôžičky. V zmluve absentuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“). Neobsahuje žiadny údaj o výške úrokov z pôžičky, ani o výške poplatkov z pôžičky. Neoddeliteľnú súčasť zmluvy mali tvoriť Podmienky a Všeobecné obchodné podmienky.

12. Z Podmienok k zmluve o poskytnutí rýchlej pôžičky XXX-C, platných od 1.7.2006, ktoré nie sú nikým podpísané, súd zistil, že výška splátok pri poskytnutí pôžičky v sume 50.000,- Sk bola 7.089,- Sk mesačne pri splácaní pôžičky po dobu 8 mesiacov, 4.815,- Sk mesačne pri splácaní pôžičky po dobu 12 mesiacov, 2.781,- Sk mesačne pri splácaní pôžičky po dobu 24 mesiacov, 2.049,- Sk mesačne pri splácaní po dobu 36 mesiacov a 1.849,- Sk mesačne pri splácaní po dobu 42 mesiacov. RPMN pri splácaní pôžičky v sume 50.000,- Sk po dobu 42 mesiacov bola 30,43 %

13. Zo Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., platných od 1.2.2007, súd zistil, že žalovaný bol povinný splácať poskytnutú pôžičku v pravidelných mesačných splátkach v sume a v termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume a v termínoch uvedených v zmluve alebo v Podmienkach (pozn. k zmluve) alebo vo VOP s tým, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári, v zmluve, v podmienkach alebo vo VOP stanovené inak, splátky sú splatné do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca (čl. 6.1.,6.2. VOP). RPMN sa vypočíta podľa klientom zvoleného spôsobu splácania pôžičky podľa vzorca uvedeného v zákone o spotrebiteľských úveroch (čl. 8.1. VOP). Zmluva o úvere bola uzavretá s odkazom na zákon o spotrebiteľských úveroch s podporným použitím Obchodného zákonníka (čl. 15.8. písm. a/ VOP). Consumer Finance Holding, a. s. si vyhradila právo postúpiť, príp. previesť svoje práva zo zmluvy na tretiu osobu aj bez súhlasu klienta (čl.15.2. VOP).

14. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 8.3.2012 a z Prílohy č. 1 k tejto zmluve súd zistil, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. postúpila žalobcovi za odplatu pohľadávky konkretizované v prílohe, vrátane pohľadávky zo zmluvy ev. č. XXXXXXXX voči žalovanému v neuhradenej sume 1.458,51 eura s príslušenstvom špecifikovanom v prílohe. Z celkovej sumy úveru 2.577,84 eura žalovaný

uhradil pôvodnému veriteľovi, t. j. spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s. celkom sumu 859,33 eura.

15. Z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu zo dňa 27.8.2012 (ďalej len „Dohoda“) súd zistil, že v čl. 2 Dohody s názvom: Uznanie záväzku žalovaný uznal svoj dlh zo zmluvy č. 7025978 vo výške 1.458,51 eura s príslušenstvom, ktoré pozostáva z príslušenstva zo zmluvy v sume 479,43 eura, z nákladov na inkasné konanie v sume 150,- eur a z úroku z omeškania vo výške 18,25 % ročne zo sumy 1.458,51 eura od 20.12.2008 do splatnosti poslednej splátky podľa splátkového kalendára, pričom úrok bude vypočítaný po vystavení splátkového kalendára. Z článku 3 Dohody s názvom: Forma splatenia záväzku súd zistil, že žalovaný sa zaviazal zaplatiť žalovanú sumu v splátkach vždy k 15. dňu v mesiaci s tým, že prvá splátka je splatná 15.9.2012. Výška splátok ani ich počet nie je v Dohode vôbec uvedená. Na konci čl. 3, bodu 3.1. je predtlačný, nezvýraznený text v znení: „Osoby uvedené v bode 1.2. a alebo 1.3. tejto dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu.“

16. Z pokusu o zmier zo dňa 20.2.2013 súd zistil žalobca vyzval žalovaného na úhradu nesplatenej časti úveru 1.458,51 eura, zmluvného/zákonného úroku v sume 125,51 eura a ostatného príslušenstva v sume 479,43 eura, celkom na zaplatenie sumy 2.063,45 eura najneskôr do 23.2.2013, avšak bezvýsledne.

17. Z obsahu výpovede žalovaného na pojednávaní dňa 19.1.2018 súd zistil, že v čase uzatvárania Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku nevedel o tom, že jeho dlh zo zmluvy o pôžičke je premlčaný. Žalovaný uviedol, že uhradil žalobcovi v priebehu konania časť žalovanej sumy vo výške 150,- eur presne tak, ako to uviedol žalobca v čiastočných späťvzatiach žaloby.

18. Záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere, bez ohľadu na povahu účastníkov, sa spravujú treťou časťou Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 3 písm. d/ zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o pôžičke /ďalej len „OBZ“ alebo „Obchodný zákonník“ v príslušnom tvare/).

19. Podľa § 497 OBZ zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 504 OBZ, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

21. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 OZ, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pôžičke, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplátne zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 54 ods. 2 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pôžičke, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pôžičke (ďalej len „zákon č. 634/1992 Zb.“), spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu (pozn. § 52 až § 60 OZ), sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

24. Podľa § 52 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom od 1.1.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ,

použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

25. Podľa § 879j OZ ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

26. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o pôžičke (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z. z.“), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme; b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

27. Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z. z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

28. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať aj ďalšie podstatné náležitosti taxatívne vypočítané v ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., medzi ktoré patrí aj suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona), ako aj RPMN; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona).

29. Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

30. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

31. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

32. Podľa § 110 ods. 1 druhej vety OZ, ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

33. Podľa § 524 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

34. Podľa § 558 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

35. Podľa § 491 ods. 1, 2 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv. Na záväzky vznikajúce zo zmlúv v zákone neupravených treba použiť ustanovenia zákona, ktoré upravujú záväzky im najbližšie, pokiaľ samotná zmluva neurčuje inak.

36. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

37. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

38. Podľa § 121 ods. 3 OZ príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

39. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (§ 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania bola o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky /ďalej len „ECB“/ platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu).

40. Vychádzajúc z čl. 6.2. VOP, s prihliadnutím na počet dohodnutých mesačných splátok pôžičky (42), splatnosť 1. splátky pôžičky mala zrejme pripadnúť na deň 20.4.2007, a poslednej, t. j. 42. splátky zrejme na deň 20.9.2010, a teda do omeškania s platením poslednej splátky pôžičky sa dostal dňom bezprostredne nasledujúcim po márnom uplynutí lehoty na plnenie, t. j. dňom 21.9.2010, ku ktorému bola platná základná úroková sadzba ECB vo výške 1,00 %, a teda zákonná výška úrokov z omeškania podľa predpisov občianskeho práva k 21.9.2010 bola o 8 percentuálnych bodov vyššia, t. j. zodpovedala výške 9 % ročne z dlžnej sumy.

41. Podľa § 215 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

42. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

43. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

44. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

45. Podľa § 146 ods. 2 CSP, súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

46. Vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu zo dňa 7.6.2019, ktorým vzal svoju žalobu späť v časti o zaplatenie istiny 120,- eur s príslušenstvom, vzhľadom na neexistenciu nesúhlasu žalovaného s týmto čiastočným späťvzatím, ku ktorému sa mohol žalovaný vyjadriť na pojednávaní dňa 20.6.2019, na ktoré sa bez ospravedlnenia nedostavil, a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 CSP, súd podľa § 145 ods. 2 CSP konanie v tejto časti zastavil (výrok I.).

47. Vykonaným dokazovaním listinami, a to Zmluvou o poskytnutí rýchlej pôžičky zo dňa 26.3.2007, Podmienkami k zmluve o poskytnutí rýchlej pôžičky, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu zo dňa 27.8.2012, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 8.3.2012, Prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, pokusom o zmier zo dňa 20.2.2013, ako aj výpoveďou žalovaného, súd mal za preukázané, že medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. a žalovaným vznikol dňa 26.3.2007 záväzkový vzťah na základe Zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky, na základe ktorej spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. ako veriteľ poskytla žalovanému ako dlžníkovi pôžičku v sume 50.000,- Sk (1.659,70 eura), ktorú bol žalovaný povinný vrátiť veriteľovi v 42 mesačných splátkach po 1.849,- Sk (61,38 eura), a teda, v konečnom dôsledku žalovaný bol povinný zaplatiť (pozn. pôvodnému) veriteľovi celkom sumu 77.658,- Sk (2.577,71 eura). Splatnosť jednotlivých mesačných splátok nie je možné zo zmluvy zistiť, a to ani splatnosť poslednej splátky, t. j. konečnú splatnosť úveru (pôžičky). Zmluva splátky nerozčleňuje na splátku istiny pôžičky, splátku úroku z pôžičky a splátku poplatkov z pôžičky. V zmluve absentuje údaj o RPMN. Neobsahuje žiadny

údaj o výške úrokov z pôžičky ani o výške poplatkov z pôžičky. Neoddeliteľnú súčasť zmluvy mali tvoriť Podmienky k zmluve a VOP. Podľa Podmienok k zmluve, ktoré nie sú nikým podpísané, RPMN pri tomto druhu pôžičky bola 30,43 %. Podľa VOP, ktoré nie sú nikým podpísané, splátky boli splatné do 20. dňa v príslušnom mesiaci. Podľa VOP, predmetný vzťah sa spravuje zákonom o spotrebiteľských úveroch a Obchodným zákonníkom.

48. Žalovaný splatil z poskytnutej pôžičky spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. celkom sumu 859,33 eura. O pravdivosti tejto skutočnosti súd nemal pochybnosti, nakoľko túto skutočnosť nenamietala ani jedna zo strán sporu. Pohľadávku vo výške nesplatenej časti úveru v sume 1.458,51 eura s príslušenstvom spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. postúpila žalobcovi zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 8.3.2012.

49. Žalobca uzavrel so žalovaným dňa 27.8.2012 Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, predmetom ktorej bolo uznanie dlhu žalovaného zo zmluvy o pôžičke a dohoda o jeho splácaní v mesačných splátkach vždy k 15. dňu v mesiaci s tým, že prvá splátka bude splatná 15.9.2012. Výška jednotlivých plátok ani ich počet nie sú v dohode vôbec uvedené. Žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, avšak bezvýsledne, preto uplatnil svoje právo na zaplatenie dlžnej sumy proti žalovanému na súde.

50. Predmetný záväzkový vzťah zo zmluvy o pôžičke medzi Consumer Finance Holding, a. s. a žalovaným je spotrebiteľským úverom podľa zákona č. 258/2001 Z. z., keďže ho spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. uzavrela ako veriteľ v rámci svojej podnikateľskej činnosti so žalovaným ako fyzickou osobou - nepodnikateľom, nakoľko žalovaný bol v zmluve označený identifikačnými údajmi typickými pre fyzické osoby - nepodnikateľov (meno, priezvisko, rodné číslo, adresa bydliska, číslo občianskeho preukazu). Na aplikácii osobitných zákonov na ochranu spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka na predmetný záväzkový vzťah nič nemení ani skutočnosť, že zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom (§ 261 ods. 3 písm. d/ OBZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ani skutočnosť, že podľa VOP na predmetnú zmluvu sa podporne použije Obchodný zákonník, nakoľko pôsobnosť Obchodného zákonníka je eliminovaná ochranou spotrebiteľa, a uzatváranie tzv. absolútnych obchodov medzi dodávateľom a spotrebiteľom je platné iba v rozsahu obsahujúcom úpravu výhodnejšiu pre spotrebiteľa.

51. Predmetná zmluva o pôžičke, ktorá je svojou povahou zmluvou o spotrebiteľskom úvere, v danom prípade neobsahuje dve obligatórne náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z. z., a to 1.) termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, splátky nerozčleňuje na splátky istiny úveru, splátky úrokov z úveru a splátky poplatkov z úveru (§ 4 ods. 2 písm. a/ citovaného zákona), a 2.) RPMN (§ 4 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona). Zmluva neobsahuje výšku úroku z úveru, ani výšku poplatkov. Zmluva iba odkazuje na Podmienky k zmluve a VOP, avšak samotný odkaz na Podmienky k zmluve o pôžičke či na VOP, ktoré sú iba jednostranným prejavom vôle dodávateľa poskytujúceho spotrebiteľský úver, nemožno považovať za platné dojednanie výšky úrokov z úveru, výšky poplatkov z úveru či splatnosti splátok, ktoré musia byť uvedené priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v inom písomnom dokumente, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy, podpísanom oboma zmluvnými stranami. Ani Podmienky k zmluve o pôžičke, ani VOP nie sú zmluvnými stranami podpísané. V danom prípade predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z. z., pretože zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje RPMN. Navyše, podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a keďže v tejto zmluve nie sú uvedené žiadne úroky a poplatky, pôvodný veriteľ úveru, ako aj žalobca mohli od žalovaného požadovať iba nesplatenú časť istiny reálne poskytnutého úveru, t. j. sumu 800,37 eura so zákonným úrokom z omeškania, vypočítanú ako poskytnutý úver vo výške 1.659,70 eura mínus zaplatená časť úveru vo výške 859,33 eura.

52. V zmluve o pôžičke nie je uvedený dátum splatnosti jednotlivých splátok, avšak vzhľadom na dátum uzavretia zmluvy (26.3.2007), počet dohodnutých mesačných splátok (42 mesiacov) a čl. 6.2. VOP, súd dospel k záveru, že splatnosť 1. splátky pôžičky mala zrejme pripadnúť na deň 20.4.2007, a splatnosť 42. splátky, t. j. poslednej splátky, zrejme na deň 20.9.2010, a teda do omeškania s platením poslednej splátky pôžičky sa žalovaný dostal dňom bezprostredne nasledujúcim po márnom uplynutí lehoty na plnenie poslednej splátky, t. j. dňom 21.9.2010.

53. Vychádzajúc z obsahu čl. 3 Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání závazku súd mal za nepochybne preukázané, že už v čase uzavretia dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání dlhu bola predmetná žalovaná pohľadávka premlčaná.

54. Slovenský právny poriadok nepozná dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznání závazku ako samostatný zmluvný typ, avšak v časti uznania závazku súd na tento právny úkon aplikoval ustanovenie, ktoré je tomuto závazku najbližšie, a to § 558 OZ, ktoré upravuje uznanie dlhu ako jednostranný právny úkon dlžníka. Nie je vylúčené, aby takýto prejav vôle bol dvojstranným právnym úkonom, podpísaným dlžníkom aj jeho veriteľom. Jedným zo zákonných predpokladov platnosti uznania dlhu podľa 558 OZ je vedomosť dlžníka o premlčaní. Uznanie dlhu ako inštitút zabezpečenia závazku je inštitútom legálnym a zákonom aprobovaným. Ide o jednostranný úkon, ktorý tento charakter nestráca, ani keď je súčasťou iného dvojstranného úkonu. Pokiaľ by právny úkon uznania dlhu žalovaným vznikol zo slobodnej vôle spotrebiteľa, tak aj napriek jeho nevýhodnosti pre spotrebiteľa, súd by nemohol namietat' platnosť takéhoto právneho úkonu. Súdu je však z jeho úradnej činnosti známe, že uznanie dlhov iniciuje sám žalobca, pričom má na to vopred pripravené formuláre, kde okrem dvojstranného právneho úkonu vo forme dohody o splátkach, ktorý dlžníkom zvyčajne prezentuje, vložil aj pre nich zjavne nevýhodný jednostranný úkon uznania závazku, ktorý dlžníkom, na rozdiel od dohody o splátkach, už výslovne neinterpretoval. Klausula o tom, že strany majú vedomosť o premlčaní dlhu nie je uvedená v čl. 2 dohody s názvom: Uznanie dlhu, ale až v na konci bodu 3.1. uvedeného čl. 3 s názvom: Forma splatenia závazku. Predtlačení text obsahujúci vyhlásenie, že osoby uvedené v „dohode“ majú vedomosť o premlčaní dlhu, nie je ani žiadnym spôsobom zvýraznený, aby aspoň takýmto spôsobom upútal pozornosť spotrebiteľa pri podpísaní dohody na predtlačenom formulári.

55. V danom prípade ide zjavné o znevýhodnenie spotrebiteľa, pretože žalovaný ako dlžník podpísaním dohody nič nezískal, ale naopak, vlastným úkonom si z vôle žalobcu svoje postavenie podstatne zhoršil. Žalovaný nebol žalobcom vopred informovaný o tom, že jeho dlh je premlčaný, pretože, ak by to tak bolo, takúto dohodu by spotrebiteľ s veľkou pravdepodobnosťou neuzavrel. Na pojednávaní dňa 19.1.2018 žalovaný sám uviedol, že nevie to tom, že by ho žalobca upozornil na premlčanie predmetného dlhu. Ani žalobca nepreukázal súdu, že žalovaného riadne informoval o tom, že dlh žalovaného voči žalobcovi je premlčaný.

56. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznání závazku je dohodou formulárovou, ktorú žalobca opakovane používa v obdobných právnych vzťahoch v snahe ponúknuť spotrebiteľovi zdanlivú výhodu splátkového kalendára, pričom žalobca nepreukázal vedomosť spotrebiteľa o premlčaní dlhu žiadnym spôsobom. Do textu dohody žalobca len dopisoval údaje identifikujúce strany sporu, číslo zmluvy a výšku dlžnej sumy. Ostatný text zmluvy bol vopred pripravený dodávateľom a predložený spotrebiteľovi na podpis. O tomto konaní žalobcu má súd rozumné pochybnosti vzťahujúce sa k vedomosti spotrebiteľa ako dlžníka o jeho právach.

57. Predmetná dohoda bola uzavretá v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, ktorý sa týmto vzdal svojho práva vzniesť námietku premlčania, a žalovaný bol tak konaním žalobcu, ktorý je singulárnym právnym nástupcom dodávateľa, postavený pred situáciu, kedy uvedenú dohodu podpísal na základe nedostatočných informácií spočívajúcich iba vo vedomosti o zdanlivej výhode splátkového kalendára a v nevedomosti o nekalej obchodnej praktike na strane žalobcu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi a nemôže požívať súdnu ochranu.

58. Podpísaním predmetnej dohody o uznání dlhu so splátkovým kalendárom nedošlo k účinnému uznaniu závazku s následkami predĺženia premlčacej lehoty na dobu 10 rokov, pretože pri uzavretí tejto dohody došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k službe, ku ktorá sa mu dostane, alebo ktorému je adresovaná. Pri vyhodnocovaní tejto praktiky súd musí operovať s priemerným spotrebiteľom (Smernica Rady 2005/29 bod 18 Preambuly). Existuje veľké nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podpíše dokument sledujúci dosiahnutie splátok, čo nie je odbornou starostlivosťou dodávateľa v záujme vyššej kvality života ľudí. Skutočným cieľom bolo dosiahnutie 10-ročnej premlčacej doby so zámerom žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť svojej pohľadávky. Pri uzavretí tejto dohody teda neboli dodržané princípy dobromyseľnosti a čestnosti (pre porovnanie rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn 2 MCdo 5/2015 z 30.5.2016).

59. Nakoľko predmetná Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu je v rozpore s § 3, § 54 a § 39 OZ, je absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, keďže k jej uzavretiu došlo využitím nekalej obchodnej praktiky žalobcu, nemohla vyvolať žiadne právne účinky, a súd na ňu pri rozhodovaní neprihliadal.

60. K argumentácii žalobcu uvedenej v odvolaní proti rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 19.1.2018 v časti týkajúcej sa uznania dlhu žalovaným konajúci súd dodáva, že pokiaľ by pre platnosť všetkých právnych úkonov medzi spotrebiteľom a dodávateľom, príp. medzi spotrebiteľom a právnym nástupcom pôvodného dodávateľa, okrem splnenia formálnych a obsahových náležitostí, postačoval samotný fakt, že spotrebiteľ si formulárovú zmluvu prečítal, a dobrovoľne ju podpísal, potom by mnohé zákonné ustanovenia na ochranu spotrebiteľa úplne stratili svoje opodstatnenie. Keďže predmetný spor je sporom zo spotrebiteľskej zmluvy, a žalovaným je spotrebiteľ, súd musel zohľadniť nevedomosť spotrebiteľa o premlčaní jeho dlhu v čase podpisovania Dohody, a na skutočnosť že pokiaľ by si žalovaný spotrebiteľ uvedomoval, že jeho záväzok zo zmluvy o úvere je premlčaný, a aké sú právne následky premlčania, dobrovoľne by nepristúpil k písomnému uznaniu dlhu. Vedomosť dlžníka o premlčaní dlhu je zo zákona nevyhnutná pre existenciu zákonnej domnienky, podľa ktorej sa predpokladá, že dlh v čase uznania trval (§ 558, druhá veta OZ). V danom prípade táto zákonná domnienka bola vyvrátená minimálne v tej časti žalovanej sumy, v ktorej je pohľadávka žalobcu v priamom rozpore so zákonom, t. j. v časti úrokov a poplatkov zo spotrebiteľského úveru, na ktoré nemal nárok ani žalobca, ani pôvodný veriteľ, keďže tieto neboli so žalovaným dojednané (§ 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. v príslušnom znení), ako aj z dôvodu, že zmluva neobsahovala údaj o RPMN (§ 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z. z. v príslušnom znení).

61. Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd žalobe vyhovel v časti nevrátenej istiny reálne poskytnutého spotrebiteľského úveru, ktorá v čase začatia konania zodpovedala sume 800,37 eura, z ktorej v priebehu sporu žalovaný uhradil postupne 270,- eur, pričom o zastavení konania v časti 150,- eur už bolo právoplatne rozhodnuté I. výrokom rozsudku zo dňa 19.1.2018, a o zastavení v časti 120,- eur súd rozhodol I. výrokom tohto rozsudku. Preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy nevrátenej istiny reálne poskytnutého úveru vo výške dlhu v čase vyhlásenia rozsudku, t. j. k 20.6.2019 v sume 530,37 eura s úrokmi z omeškania z dlžnej istiny reálne poskytnutého úveru, pričom zohľadnil postupné splácanie úveru žalovaným v priebehu sporu (II. výrok).

62. V prevyšujúcej časti, v ktorej nebolo konanie zastavené (150,- eur rozsudkom zo dňa 19.1.2018 + 120,- eur I. výrokom tohto rozsudku), v zodpovedajúcej sume 658,14 eura a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania súd žalobu ako skutkovo a právne nedôvodnú zamietol (III.), nakoľko predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ako aj z dôvodu, že žalobca nemôže od žalovaného spotrebiteľa požadovať poplatky a úroky, na ktorých sa pôvodný veriteľ so žalovaným spotrebiteľom nedohodol, pričom na Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku súd neprihliadol, keďže ju žalobca uzavrel so žalovaným využitím nekalej obchodnej praktiky v neprospech spotrebiteľa.

63. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

64. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

65. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

66. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

67. Súd nemal dôvodné pochybnosti o tom, že žalovaný v priebehu sporu zaplatil žalobcovi celkom sumu 270,- eur, keďže táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná. Preto zastavenie konania v časti o zaplatenie 150,- eur rozsudkom zo dňa 19.1.2018 (I. výrok), ako aj v časti o zaplatenie sumy 120,- eur týmto rozsudkom (I. výrok) procesne zavinil žalovaný. Zastavená časť konania predstavuje 18,51 % predmetu sporu, čo možno považovať za procesný úspech žalobcu. Žalobca bol navyše úspešný aj vo veci samej v časti o zaplatenie sumy 530,37 eura s príslušenstvom, čo predstavuje 36,37 % predmetu sporu.

68. Žalovaný bol úspešný v časti o zaplatenie sumy 658,14 eura s príslušenstvom, čo zodpovedá 45,12 % predmetu sporu.

69. Nakoľko žalobca mal vo veci väčší úspech než žalovaný, podľa § 255 ods. 2 a § 256 ods. 1 CSP súd náhradu trov konania pomerne rozdelil, a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vypočítaný ako rozdiel medzi úspechom žalobcu (18,51 % + 36,37 %) a úspechom žalovaného (45,12 %), t. j. v rozsahu 9,76 % (IV. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Piešťany do 15 dní od doručenia rozhodnutia, v dvoch písomných vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje a e) podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh; § 363 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (366 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších prepisov.